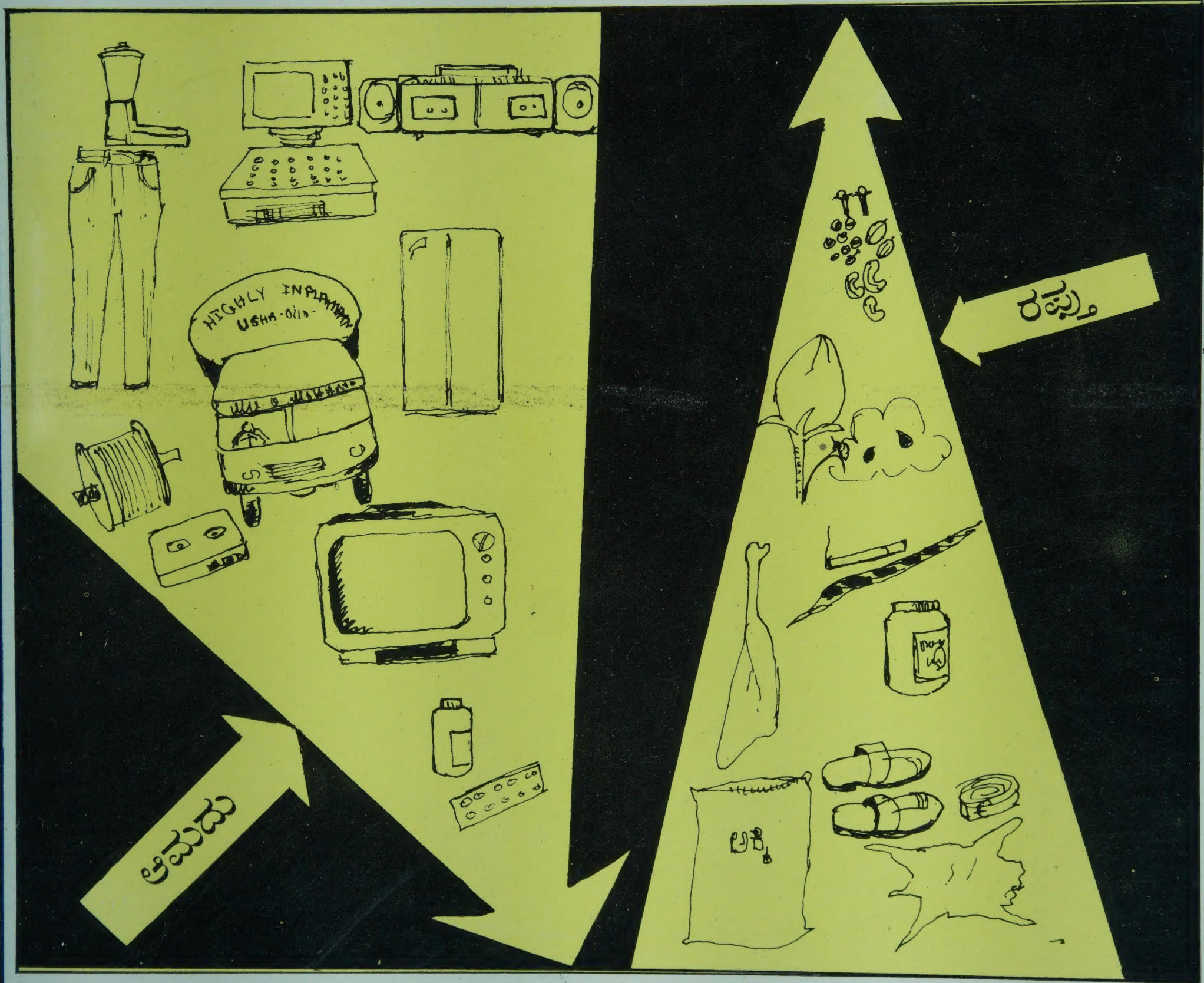

ಆಮದು ರಫ್ತು

ಡಾ|| ಪ್ರಭಾಕರ ಶಿಶಿಲ

ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ

ನವಸಾಕ್ಷರ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಲೆ

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

ಡಾ. ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ

ಕುಲಪತಿಗಳು, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ

ಶ್ರೀ ಲೂಕೋಸ್ ವಲ್ಲತರ್ಯೆ ಐ. ಎ. ಎಸ್.

ನಿರ್ದೇಶಕರು, ಲೋಕಶಿಕ್ಷಣ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ

ಉನ್ನತ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು

ಶ್ರೀಯುತರಾದ

ಹಾ. ಮಾ. ನಾಯಕ

ಎಚ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ

ಜಿ. ನಾರಾಯಣ

ಎಲ್. ಎಸ್. ಶೇಷಗಿರಿರಾವ್

ಶಾಂತರಸ

ಕೆ. ವಿ. ಸುಬ್ಬಣ್ಣ

ಗೊ. ರು. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ

ಪಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರ್

ಶಿವಶಂಕರ ಹಿರೇಮಠ

ಆರ್. ಎಸ್. ರಾಜಾರಾಮ್

ಶ್ರೀಮತಿ ಎಲ್. ಜಿ. ಸುಮಿತ್ರ

ಸಂಪಾದಕ ಸಮಿತಿ

ಶ್ರೀಯುತರಾದ

ಎಸ್. ಜಿ. ನಾಗಲೋಟಿಮಠ

ಕೆ. ವಿ. ನಾರಾಯಣ

ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಬಿಳಿಮಲೆ

ಕರೀಗೌಡ ಬೀಚನಹಳ್ಳಿ

ಆಮೃತ ಸೋಮೇಶ್ವರ

ಸಿ. ಆರ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ್

ಬಿ. ಎ. ಶ್ರೀಧರ

ಲಿಂಗದೇವರು ಹಳೆಮನೆ

ಭ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ

ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರರಾವ್

ಭಕ್ತಪ್ರಿಯ

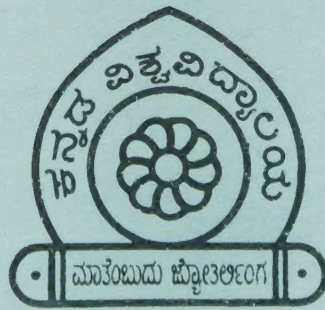
ಎಂ. ಪಿ. ಪರಮಶೇಖರಯ್ಯ

ಶ್ರೀಮತಿ ಉಷಾ ರಾಂಕುಮಾರ್

ಲೋಕಶಿಕ್ಷಣ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ
ನವಸಾಕ್ಷರ ಪುಸ್ತಕ ಮಾಲೆ-೮೦

ಆಮದು ರಫ್ತು

ಡಾ|| ಪ್ರಭಾಕರ ಶಿಶಿಲ

ಪ್ರಸಾರಾಂಗ
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
ಹಂಪಿ-೫೮೩ ೨೧೧

AAMADU RAFTHU : By Dr. PRABHAKARA SHISHILA. Published by The Director of
Prasaranga, Kannada University, Hampi - 583 211, KARNATAKA.
First Impression 1994, Pp. ii + 26, Rs. 8.00

© Kannada University 1994

ಸಂಯೋಜನಾಧಿಕಾರಿ
ಡಾ|| ಎಚ್. ಎಸ್. ಶ್ರೀಮತಿ
ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ರಚನಾ ವಿಭಾಗ

ಪ್ರಕಾಶಕರು
ನಿರ್ದೇಶಕರು
ಪ್ರಸಾರಾಂಗ
ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ
ಹಂಪಿ - ೫೮೩ ೨೧೧

ಮುಖಪುಟ ವಿನ್ಯಾಸ
ಕೆ. ಮಕಾಳಿ

ಬೆಲೆ : ರೂ ೮.೦೦

ಮುದ್ರಕರು
ಪ್ರಿಂಟ್‌ಮ್ಯಾಕ್
ದೇವಯಾನಿ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್, ೨೮/೨, ಗೌಡನಪಾಳ್ಯ,
ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಪುರ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೬೧.

ಆಮದು ರಫ್ತು

ಭಾರತದಿಂದ ನಾಲ್ಕುಸಾವಿರ ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿದೆ ಈಜಿಪ್ಟ್. ಈಜಿಪ್ಟ್ ಅನ್ನು ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಫೆರೋಗಳು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಫೆರೋಗಳು ಸತ್ತಾಗ ಅದ್ಭುತವಾದ ಬೃಹತ್ ಗೋರಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಪಿರಮಿಡ್ ಎಂದು ಹೆಸರು.

ಪಿರಮಿಡ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣಗಳನ್ನು ಕೆಡದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸಿಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆಣಗಳಿಗೆ ಸುಗಂಧ ರಾಸಾಯನಿಕಗಳನ್ನು ಪೂಸಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಹೆಣಗಳನ್ನು ಮಸ್ಲಿನ್ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಹೆಣಗಳಿಗೆ ಮಮ್ಮಿಗಳೆಂದು ಹೆಸರು.

ಮಮ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು ಅವರು ಭಾರತದಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಸುತ್ತುವ ಬಟ್ಟೆಯೂ ಭಾರತದ್ದೇ ಆಗಿತ್ತು.

ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆ ನೋಡಿ. ಚೀನಾ ನಮ್ಮ ಈಶಾನ್ಯಕ್ಕಿರುವ ದೊಡ್ಡ ದೇಶ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳಲ್ಲಿ ಪೀತಾಂಬರದ ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಚೀನಾಂಬವೆಂಬ ಹೆಸರೂ ಇದೆ. ಚೀನಾಂಬರ ಅಂದರೆ ರೇಶ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆ. ಚೀನಾದಿಂದ ಬಹಳ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೇ ರೇಶ್ಮೆವಸ್ತ್ರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ವ್ಯವಹಾರ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷ ಹಿಂದಿನವು.

ಪಿರಮಿಡ್ಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮಮ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಸುಗಂಧ ದ್ರವ್ಯಗಳನ್ನು
ಮತ್ತು ಮಸ್ಲಿನ್ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಭಾರತದಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು

ಆಮದು-ರಫ್ತು : ಹಾಗೆಂದರೇನು?

ಇದು ವ್ಯಾಪಾರ. ದೇಶದೇಶಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಈ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ, ನಾವು ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು 'ಆಮದು' ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸುವುದನ್ನು ರಫ್ತು ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಇಂತಹ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಇಂದಿಗೂ ದೇಶ ದೇಶಗಳ ನಡುವೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ನಮಗೆ ಕೊರತೆ ಬಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಇದನ್ನು 'ವಿನಿಮಯ' ಎನ್ನುತ್ತೇವೆ. ಈ ವಿನಿಮಯವು ಒಂದು ವ್ಯವಹಾರದ ಒಪ್ಪಂದದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಆಮದನ್ನು 'ಆಯಾತ' ಎಂದೂ ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಕುಗಳ ಕೊರತೆ ಆಯಾತಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಸರಕುಗಳ ಅಲಭ್ಯತೆ ಕೂಡ ಆಯಾತಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ರಫ್ತಿಗೆ 'ನಿರ್ಯಾತ' ಎಂಬ ಹೆಸರೂ ಇದೆ. ಸರಕುಗಳ ಲಭ್ಯತೆ ನಿರ್ಯಾತಕ್ಕೆ ಕಾರಣ.

ನಮಗೆ ಬೇಕಾದವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾವ್ಯಾರೂ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಗಳಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಾಗೇ ನಮ್ಮ ದೇಶ. ದೇಶಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳದ್ದೂ ನಮ್ಮದೇ ಕತೆ. ಅಂದರೆ ಯಾವ ದೇಶವೂ ಪೂರ್ಣ ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಲ್ಲ. ಒಂದು ದೇಶ ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಯೇ ಬದುಕುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ದೇಶಗಳ ನಡುವೆ ವ್ಯಾಪಾರ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದುವೇ ವಿದೇಶೀ ವ್ಯಾಪಾರ.

ಆಮದು-ರಫ್ತು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ?

ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಏನನ್ನಾದರೂ ರಫ್ತು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆಮದು-ರಫ್ತುಗಳ ನಡುವಣ ವಿನಿಮಯ ದರವೇ ವ್ಯಾಪಾರದ ಕರಾರು. ವಿದೇಶೀ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಇದುವೇ ಆಧಾರ.

ಆಮದು ರಫ್ತಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗುವುದು ತೀರಾ ಮಾಮೂಲು. ಇದು ನಷ್ಟವನ್ನು ತರುವ ವ್ಯಾಪಾರದ ಕರಾರು ಸ್ಥಿತಿ. ರಫ್ತು ಆಮದಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಲಾಭಕರ ವ್ಯಾಪಾರ ಕರಾರು ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನೋಡೋಣ. ಭಾರತ ಥಾಯ್‌ಲೇಂಡಿಗೆ ಐನೂರು ಟನ್ನು ಗೋಧಿ ರಫ್ತು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಬದಲಾಗಿ ನಾನೂರು ಟನ್ನು ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಭಾರತದ ವಿನಿಮಯದರ ಒಂದು ಕಿಲೋ ಗೋಧಿಗೆ ಎಂಟುನೂರು ಗ್ರಾಮ್ ಅಕ್ಕಿ. ಇದರಿಂದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ನಷ್ಟ. ಥಾಯ್‌ಲೇಂಡಿನ ವಿನಿಮಯದರ ಎಂಟುನೂರು ಗ್ರಾಂ ಅಕ್ಕಿಗೆ ಒಂದು ಕಿಲೋ ಗೋಧಿ. ಇದರಿಂದ ಥಾಯ್‌ಲ್ಯಾಂಡಿಗೆ ಲಾಭ.

ವಿಶ್ವದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮುಂದುವರಿದವುಗಳು. ಕೆಲವು ಹಿಂದುಳಿದವುಗಳು. ಅಮೇರಿಕಾ, ಜರ್ಮನಿ, ಜಪಾನ್, ಫ್ರಾನ್ಸ್ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶಗಳು. ಭಾರತ, ಪಾಕಿಸ್ತಾನ, ಶ್ರೀಲಂಕಾ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶಗಳು. ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಕರಾರುಗಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಲಾಭಕರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶಗಳ ವ್ಯಾಪಾರದ ಕರಾರುಗಳು ನಷ್ಟಕರವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ, ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶಗಳ ಆಮದು ಹೆಚ್ಚು. ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶಗಳ ರಫ್ತು ಹೆಚ್ಚು.

ಇದಕ್ಕೇನು ಕಾರಣ? ವ್ಯಾಪಾರ ಕರಾರುಗಳು ನಷ್ಟದಾಯಕವಾಗಿರಲು ಮೂರು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಹಂತ. ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧನೆಗಾಗಿ ಇವು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆಮದು ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಪಾರದ ಕರಾರುಗಳು ನಷ್ಟಕರವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಅನುಭೋಗ ಪ್ರವೃತ್ತಿ. ಅನುಭೋಗ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಎಂದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ, ಹೊಸ ಹೊಸ ಸರಕುಗಳನ್ನೂ, ವಿಲಾಸಗಳನ್ನೂ ಬಯಸುವ ಸ್ವಭಾವ. ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜನರ ಆದಾಯ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಈ ಅನುಭೋಗದ ಗುಣಮಟ್ಟವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಜನರು ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ವಿದೇಶೀ ಸರಕುಗಳಿಗೆ ಅಧಿಕ ಬೇಡಿಕೆ ಬರತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆಮದಿನ ಹೆಚ್ಚಳವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ವ್ಯಾಪಾರ ಕರಾರುಗಳು ನಷ್ಟವಾಗಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶಗಳು ರಫ್ತುಮಾಡುವ ಸರಕುಗಳು. ಇವು ಕಚ್ಚಾ ಸರಕುಗಳು ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು. ಇವುಗಳ ಬೆಲೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಆದುದರಿಂದ

ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶಗಳ ರಫ್ತುಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶಗಳು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚು. ಆದುದರಿಂದ ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶಗಳ ಆಮದು ಪಾವತಿ ಅಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಕರಾರುಗಳು ನಷ್ಟಕರವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಆಮದು-ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ನೀತಿ

ಆಮದು ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರದ ಪಾತ್ರವೇನು? ಸರಕಾರ ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಗಳಾಗಿವೆ. ಚಿಂತಕರು ಇದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮುಕ್ತ ವ್ಯಾಪಾರ ನೀತಿ

ಸರಕಾರ ಮುಕ್ತ ವ್ಯಾಪಾರನೀತಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಅಂದರೆ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಅದು ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಕೂಡದು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಒಂದು ಉತ್ತರ. ವ್ಯಾಪಾರ ಒಂದು ಮುಕ್ತ ವ್ಯವಹಾರ. ಆದುದರಿಂದ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಸರಕಾರದ ನಿರ್ಬಂಧವಿರಕೂಡದು. ಎಷ್ಟು ಆಮದು, ಎಷ್ಟು ರಫ್ತು ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರ ಸರಕಾರ ಮಾಡಕೂಡದು. ಆಮದಿನ ಮೇಲೆ ಸುಂಕ ಇರಕೂಡದು. ರಫ್ತಿಗೆ ಸರಕಾರ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಸೌಲಭ್ಯ ನೀಡಕೂಡದು. ದೇಶೀಯ ಮತ್ತು ವಿದೇಶೀಯ ಸರಕುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಕೂಡದು. ಎಲ್ಲಾ ಸರಕುಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಸ್ವಾಗತವಿರಬೇಕು. ಇದು ಮುಕ್ತವ್ಯಾಪಾರ ನೀತಿಯ ಮುಖ್ಯಾಂಶ.

ಈ ಚಿಂತನೆಯು, ಶ್ರಮವಿಭಜನೆಯೇ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆನ್ನುತ್ತದೆ. ವಿದೇಶೀ ವ್ಯಾಪಾರವು ಶ್ರಮವಿಭಜನೆಯ ವಿಸ್ತರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಮುಕ್ತವಾದ ಆಮದು - ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಶ್ರಮವಿಭಜನೆಯ ಪ್ರಯೋಜನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೊರಕುವಂತಾಗಬೇಕು ಎಂಬುದು ಇವರ ವಾದ.

ಈ ನಂಬಿಕೆ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಇತ್ತು. ಹೆಚ್ಚಿನ ದೇಶಗಳು ಮುಕ್ತವ್ಯಾಪಾರ ನೀತಿಯನ್ನೇ ಒಪ್ಪಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳಿಂದಾಗಿ ಈ ನಂಬಿಕೆ ಬುಡ ಮೇಲಾಯಿತು.

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಹಾಯುದ್ಧಗಳು ನಡೆದವು; ಮಹಾಕ್ರಾಂತಿಗಳು ನಡೆದವು. ಬಹುತೇಕ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳೂ ಹಣಕಾಸಿನ ಮುಗ್ಗಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದವು. ಸರಕಾರಗಳು ನಡೆಯುವುದು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ವ್ಯಾಪಾರ ವ್ಯವಹಾರಗಳಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಮುಕ್ತ ವ್ಯಾಪಾರ ನೀತಿಗೆ ಇದರಿಂದ ತಡೆಯುಂಟಾಯಿತು.

ಆಮದು-ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಎಂದರೇನು ?

ಆಮದು ರಫ್ತುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರವು ಕೆಲವು ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನಿಬಂಧಗಳನ್ನೂ ಜಾರಿಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಆಮದು ರಫ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಹತೋಟಿ ಇಡುತ್ತದೆ. ಈ ಹತೋಟಿಗೆ ಒಂದು ಕಾರಣ ಎಂದರೆ ದೇಶವನ್ನು ಅಪಾಯದಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವುದು. ಈ ರಕ್ಷಣಾ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಈ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಬಹುದು:

- ೧) ಆಮದು-ರಫ್ತು ಪ್ರಮಾಣ ನಿರ್ಬಂಧ ಹೇರಿಕೆ.
- ೨) ಆಮದು-ರಫ್ತು ಸುಂಕ ಹೇರಿಕೆ
- ೩) ಆಮದು-ರಫ್ತು ಗುಣಮಟ್ಟ ನಿರ್ಧಾರ
- ೪) ಆಮದು-ರಫ್ತು ಲೈಸೆನ್ಸ್ ನೀಡಿಕೆ
- ೫) ರಫ್ತಿಗೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ನೀಡಿಕೆ
- ೬) ಆಮದು ಪರ್ಯಾಯ ಉದ್ದಿಮೆಗಳಿಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ನೀಡಿಕೆ
- ೭) ವಿದೇಶೀ ವಿನಿಮಯ ನಿಯಂತ್ರಣ
- ೮) ವಿದೇಶೀ ವಸ್ತುಗಳಿಗೆ ಬಹಿಷ್ಕಾರ

‘ಶಿಶುವನ್ನು ಪೋಷಿಸು, ಮಗುವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು, ಪ್ರೌಢನನ್ನು ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಳಿಸು’ ಎಂಬ ಮಾತೊಂದಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಶೈಶವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅವು ದುರ್ಬಲವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ವಿದೇಶೀ ಪೈಪೋಟಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಅವಕ್ಕಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪೋಷಣೆ, ರಕ್ಷಣೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶಗಳು ರಕ್ಷಣಾನೀತಿಗೆ ಮಹತ್ವ ನೀಡಿವೆ.

ಸಾವಿರದ ಒಂಬೈನೂರಾ ತೊಂಬತ್ತೊಂದರವರೆಗೆ ಭಾರತ ಬಿಗುವಾದ ರಕ್ಷಣಾನೀತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ತೊಂಬತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜಾಗತಿಕ

ಬದಲಾವಣೆಗಳಾದವು. ಸೋವಿಯೆತ್ ಕಮ್ಯುನಿಸಂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕುಸಿಯಿತು. ಎರಡು ಜರ್ಮನಿಗಳು ಒಂದಾದವು. ಉದಾರವಾದ ಮತ್ತೆ ತಲೆಎತ್ತಿತು. ಜಾಗತೀಕರಣದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗೆ ಮಹತ್ವ ಬಂತು. ಭಾರತ ಉದಾರ ವ್ಯಾಪಾರ ನೀತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅಂದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವಕ್ಕೆ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಇದರ ಫಲವನ್ನು ಕಾಣಲು ಕೆಲವು ವರ್ಷ ಕಾಯಬೇಕಾದೀತು.

ಆಮದು-ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರದ ಪ್ರಯೋಜನಗಳು

ಆಮದು-ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರದ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಒಳಿತುಗಳೇನೆಂದು ನೋಡೋಣ

ಮೊದಲನೆಯದು, ಸರಕುಗಳ ಬೆಲೆಯಲ್ಲಾಗುವ ಸಮಾನತೆ. ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದಾಗಿ ಸರಕುಗಳು ಸಮೃದ್ಧ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಕೊರತೆಯ ಪ್ರದೇಶಗಳತ್ತ ಚಲಿಸುತ್ತವೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸಮೃದ್ಧ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸರಕುಗಳ ಬೆಲೆ ಏರುತ್ತದೆ. ಕೊರತೆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ. ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದಾಗಿ ಜಗತ್ತಿನ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಲೆ ಸಮಾನತೆ ಉಂಟಾಗಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಎರಡನೆಯದು ಉತ್ಪಾದನಾಂಗಗಳ ಬೆಲೆ ಸಮಾನತೆ. ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಬಂಡವಾಳ ಪ್ರಧಾನ ಉತ್ಪಾದನಾಂಗಗಳು. ವಿದೇಶೀ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದಾಗಿ ಇವು ಒಂದು ದೇಶದಿಂದ ಇನ್ನೊಂದಕ್ಕೆ ಚಲಿಸುತ್ತವೆ. ರಫ್ತುಗಳಿಂದಾಗಿ ದೇಶದ ಶ್ರಮ ಹಾಗೂ ಬಂಡವಾಳಗಳ ಸ್ಥಳೀಯ ಬೆಲೆ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಮದುಗಳಿಂದಾಗಿ ಅವುಗಳ ಸ್ಥಳೀಯ ಬೆಲೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳ ಶ್ರಮ ಹಾಗೂ ಬಂಡವಾಳಗಳಿಗೆ ಸಮಾನ ಬೆಲೆ ದೊರಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಮೂರನೆಯದು, ಉತ್ಪಾದನಾ ದಕ್ಷತೆಯ ಲಾಭಗಳು. ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಶ್ರಮ ವಿಭಜನೆಯೇ ಕಾರಣ. ಶ್ರಮ ವಿಭಜನೆಯು ಉತ್ಪಾದನಾ ದಕ್ಷತೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಉತ್ಪಾದನಾ ದಕ್ಷತೆ ಎಂದರೆ ಕಡಿಮೆ ಶ್ರಮ ಹಾಗೂ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಸರಕುಗಳ ಬೆಲೆ ಇಳಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಗುಣಮಟ್ಟ

ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಆಮದು-ರಫ್ತಿನಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದೊರೆಯುವ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾಲ್ಕನೆಯದು ಅನುಭೋಗ ವೈವಿಧ್ಯ. ವಿದೇಶೀ ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದಾಗಿ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಸರಕುಗಳು ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಜನರ ಅನುಭೋಗ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬದಲಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅಭಿರುಚಿ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯ ಕೂಡಾ ಬದಲಾಗಬಲ್ಲದು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಿದೆ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಕೃಷಿವಲಯದಲ್ಲೂ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಸಾರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಬದಲಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ವಾಂಗೀಣ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಆಮದು-ರಫ್ತು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಕೊನೆಯದು ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಹೆಚ್ಚಳ. ವಿದೇಶೀ ವ್ಯಾಪಾರವು ಕೈಗಾರಿಕೋತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ. ರಫ್ತುಮಾಡುವ ಸರಕುಗಳನ್ನು ದೇಶಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉತ್ಪಾದಿಸಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾದಾಗ ದೇಶಗಳ ಆದಾಯವೂ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಜನರ ಜೀವನಮಟ್ಟವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಮದು ರಫ್ತಿನ ತೊಂದರೆಗಳು

ಆಮದು-ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅವು ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಈಗ ನೋಡೋಣ.

ಮೊದಲನೆಯದು, ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗುವುದು. ರಫ್ತು ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕಾಗಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಅಧಿಕಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ನೈಸರ್ಗಿಕ ಮತ್ತು ಖನಿಜ ಸಂಪತ್ತುಗಳು ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳು ಮುಗಿದು ಹೋದರೆ ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತಹವುಗಳು. ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳು ಬರಿದಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ದೇಶಗಳು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುತ್ತವೆ.

ಎರಡನೆಯದು ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಅರ್ಥಿಕ ಅನಾಹುತಗಳು. ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಬಂಧದಿಂದಾಗಿ ಅರ್ಥಿಕ ಅನಾಹುತಗಳು ಹರಡುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಯಾವುದಾದರೂ

ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಟ್ಟು ಉಂಟಾಯಿತು ಎನ್ನಿ. ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲೆಡೆಗೆ ಹರಡುತ್ತದೆ. ದೇಶದೇಶಗಳ ವಹಿವಾಟುಗಳಲ್ಲಿ ಏರುಪೇರುಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

ಮೂರನೆಯದು ಪರಾವಲಂಬನೆ. ವಿದೇಶೀ ವ್ಯಾಪಾರ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅವಲಂಬನೆಯ ಕುರುಹು. ಸರಕುಗಳ ಆಮದು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುವುದು ಅಪಾಯಕಾರಕ. ದೇಶಗಳ ನಡುವೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ವೈಮನಸ್ಸು ತಲೆದೋರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ಸಂಗತಿ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ಹಾನಿ. ಸರಕುಗಳ ಪೂರೈಕೆ ನಿಂತುಹೋಗಬಹುದು. ಇವುಗಳನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದ ಉದ್ಯೋಗಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯೂ ಆಗಬಹುದು.

ನಾಲ್ಕನೆಯದು, ಸ್ವದೇಶೀ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅವನತಿ. ಆಮದು-ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಗುಡಿಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಗುಡಿಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ನಾಶಹೊಂದುತ್ತವೆ.

ಐದನೆಯದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ವೆಚ್ಚಗಳು. ಆಮದಿನಿಂದ ವೈವಿಧ್ಯಪೂರ್ಣ ಸರಕುಗಳು ಅನುಭೋಗಕ್ಕೆ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಜನರ ಅನುಭೋಗ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅನಗತ್ಯವಾದ ವಿಲಾಸೀ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಜನ ಬಯಸಬಹುದು.

ಆಮದು-ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರದಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇದೆ. ತೊಂದರೆಗಳೂ ಇವೆ. ಹಾಗೆಂದು ಆಮದು-ರಫ್ತು ಇಲ್ಲದೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇಲ್ಲ. ಆಮದು-ರಫ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಅನಿವಾರ್ಯ. ಅದು ದೇಶದೇಶಗಳ ನಡುವಿನ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯ ಸಂಕೇತ.

ಆಮದು-ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ಒಪ್ಪಂದಗಳು

ಆಮದು-ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರವಿಲ್ಲದೆ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗದು. ಆದರೆ, ಆಮದು-ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಮಾತುಕತೆಗಳಿಂದ ಪರಿಹರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾತುಕತೆಗಳು ಒಪ್ಪಂದಗಳ ರೂಪ ತಾಳುತ್ತವೆ. ಈ ಒಪ್ಪಂದಗಳು ಮೂರು ರೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಬಹುದು.

೧. ದ್ವಿಪಕ್ಷೀಯ ಒಪ್ಪಂದಗಳು: ಇವು ಎರಡು ದೇಶಗಳ ನಡುವಣ ಒಪ್ಪಂದಗಳು. ಒಪ್ಪಂದದ ಉದ್ದೇಶ ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ಸಹಕಾರ. ಒಪ್ಪಂದದ ಮೂಲಕ ಸುಂಕ ಇಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಂಕವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಲೂಬಹುದು. ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಹಕಾರಗಳಿಗೆ ದ್ವಿಪಕ್ಷೀಯ ಒಪ್ಪಂದ ಆಧಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭಾರತವು ರಶಿಯಾ ಮತ್ತು ಜರ್ಮನಿಯೊಡನೆ ಇಂತಹ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ.

೨. ಬಹುಪಕ್ಷೀಯ ಒಪ್ಪಂದಗಳು: ಇವು ಎರಡಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ದೇಶಗಳ ನಡುವಣ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿದೆ. ಬಹುಪಕ್ಷೀಯ ಒಪ್ಪಂದಗಳಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಜನನವಾಗುತ್ತದೆ.

೩. ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಒಪ್ಪಂದಗಳು: ವಿಶ್ವದ ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಸೇರಿದ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಇವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಒಪ್ಪಂದಗಳಾಗಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಗ್ಯಾಟ್. ಗ್ಯಾಟ್ ಎಂದರೆ ಸುಂಕ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರದ ಮೇಲಣ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಒಪ್ಪಂದ. ಎರಡನೆಯದು ಅನ್‌ಕ್ವಾಡ್. ಅನ್‌ಕ್ವಾಡ್ ಅಂದರೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಮೇಲಣ ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಮಿತಿ.

ಗ್ಯಾಟ್ ಸಾವಿರದ ಒಂಭೈನೂರಾ ನಲವತ್ತೆಂಟರ ಜನವರಿಯಿಂದ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತವಾಗಿದೆ. ಇದು ನೂರಾ ನಲವತ್ತು ದೇಶಗಳ ಬಹುಪಕ್ಷೀಯ ಒಪ್ಪಂದವಾಗಿದೆ. ಗ್ಯಾಟ್‌ನ ಉದ್ದೇಶಗಳು ನಾಲ್ಕು: ೧) ತಾರತಮ್ಯರಹಿತ ಆಮದು-ರಫ್ತು ೨) ಸುಂಕದ ಹೊರತಾದ ವ್ಯಾಪಾರ ನಿರ್ಬಂಧಗಳಿಗೆ ತಡೆ ೩) ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗದಂತಹ ಸಮಾಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಅಸ್ಪದ ೪) ವ್ಯಾಪಾರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧರಹಿತವಾಗಿಸುವುದು. ಅಂದರೆ, ಮುಕ್ತ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುವುದು.

ಆದರೆ, ಗ್ಯಾಟ್‌ನ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿವೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಗ್ಯಾಟ್, 'ಡಂಕೆಲ್' ಪ್ರಸ್ತಾಪವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ. ಡಂಕೆಲ್ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಭಾರತದ ಕೃಷಿಗೆ ಹಾನಿಯುಂಟುಮಾಡಲಿದೆ. ಭಾರತದ ಔಷಧ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೂ ತೊಂದರೆಯುಂಟುಮಾಡಲಿದೆ. ಉತ್ಪಾದನಾ ಸ್ವಾಮ್ಯವನ್ನು ಬಹುರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಂಪನಿಗಳಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಭಾರತದ ಪಾಲಿಗೆ ಇದು ನಷ್ಟದಾಯಕವಾಗಲಿದೆ.

ಸಾವಿರದ ಒಂಭೈನೂರಾ ಅರವತ್ತೆರಡರಿಂದ ಅನ್‌ಕ್ವಾಡ್ ಕಾರ್ಯಪ್ರವೃತ್ತವಾಗಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಅನ್‌ಕ್ವಾಡ್ ಉದ್ದೇಶ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಾರ ನೀತಿಯೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ದೇಶಗಳ ನಡುವಣ ಸಹಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅನ್‌ಕ್ವಾಡ್ ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅನ್‌ಕ್ವಾಡ್‌ನ ಉದ್ದೇಶಗಳೂ ಸಹ ಮುಂದುವರಿದ ದೇಶಗಳ ಪರವಾಗಿಯೇ ಇವೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶಗಳ ಕೃಷಿ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಸವಲತ್ತುಗಳೂ ಲಭ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಂತ ದೇಶಗಳ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗಷ್ಟೇ ಮಹತ್ವವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶಗಳಿಗೆ ದ್ವಿಪಕ್ಷೀಯ ಒಪ್ಪಂದಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಕರ. ಉಳಿದೆರಡೂ ಒಪ್ಪಂದಗಳು ಶ್ರೀಮಂತ ದೇಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಡ ದೇಶಗಳು ಕೂಡಿ ನಡೆಸುವ ಒಪ್ಪಂದಗಳು. ಇವುಗಳಿಂದ ಲಾಭವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಒಪ್ಪಂದಗಳಲ್ಲಿ ಲಾಭವೆಲ್ಲ ಶ್ರೀಮಂತರ ಪಾಲಿಗೆ. ನಷ್ಟಗಳು ಬಡವರ ಪಾಲಿಗೆ ಬರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳೇ ಹೆಚ್ಚು.

ಆಮದು-ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹಣಕಾಸು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು

ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶಗಳ ಆಮದುಗಳಿಗಾಗಿ ನೀಡುವ ಮೌಲ್ಯ ಅಧಿಕ. ರಫ್ತಿನಿಂದಾಗಿ ಪಡೆಯುವ ಮೌಲ್ಯ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಪಾವತಿಯಲ್ಲಿ ಅಸಮತೋಲನ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಎರಡು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತವೆ. ಇವೇ ಐ.ಎಂ.ಎಫ್ ಅಂದರೆ ವಿಶ್ವವಿತ್ತನಿಧಿ ಮತ್ತು ಐ.ಬಿ.ಆರ್.ಡಿ ಅಂದರೆ ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕು.

ವಿಶ್ವವಿತ್ತ ನಿಧಿ: ೧೯೪೭ರ ಮಾರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಧಿಯು ಕಾರ್ಯಾರಂಭ ಮಾಡಿತು. ಅದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಹೀಗಿವೆ:

- ೧) ಅಲ್ಪಾವಧಿ ಪಾವತಿ ಶೇಷ ಅಸಮತೋಲನ ನಿವಾರಣೆ.
- ೨) ಆಮದು-ರಫ್ತನ್ನು, ನಿರ್ಬಂಧರಹಿತವಾಗಿಸುವುದು.
- ೩) ವಿದೇಶೀ ವಿನಿಮಯದರದ ಸ್ಥಿರತೆ ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು.
- ೪) ಸಲಹೆ, ಸಹಕಾರ, ವಿಚಾರ ವಿನಿಮಯಗಳ ಮೂಲಕ ಹಣಕಾಸು ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸೌಹಾರ್ದ ಸ್ಥಾಪನೆ.

೫) ವಿಶ್ವ ಹಣಕಾಸು ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸೌಹಾರ್ದತೆ

೬) ಬಹುಪಕ್ಷೀಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಮತ್ತು ಪಾವತಿಕ್ರಮದ ಅಳವಡಿಕೆ

೭) ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬೆಂಬಲ.

ವಿತ್ತನಿಧಿಯಿಂದ ಭಾರತ ಹೆಚ್ಚು ಸಾಲ ಪಡೆದಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ದೇಶದ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಈ ನಿಧಿ ಮೂಗುತೂರಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ನಿರ್ಬಂಧರಹಿತವಾಗಿಸಲು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ವಿನಿಮಯ ದರದಲ್ಲೂ ಸ್ಥಿರತೆ ಉಂಟಾಗಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಹಣಕಾಸು ಕೊರತೆಯನ್ನು ನೀಗಿಸುವಲ್ಲಿ ಅದು ವಿಫಲವಾಗಿದೆ. ವಿತ್ತನಿಧಿ ಶ್ರೀಮಂತ ದೇಶಗಳು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶಗಳ ಪಾಲಿಗೆ ತಲೆನೋವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕು: ಎರಡನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧದಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳು ಹಣಕಾಸಿನ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿಗೆ ಗುರಿಯಾದವು. ಅವುಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕಿನ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಯಿತು. ಸಾವಿರದ ಒಂಭೈನೂರ ನಲವತ್ತಾರರ ಜೂನ್‌ನಿಂದ ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕು ಕಾರ್ಯಾರಂಭ ಮಾಡಿತು. ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕಿನ ಉದ್ದೇಶ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಲಗಳನ್ನು ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಪಾವತಿಶೇಷ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಅದು ಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕು ದೀರ್ಘಾವಧಿ ಸಾಲ ನೀಡುವ ಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ.

ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಅತ್ಯಧಿಕ ಸಾಲ ಪಡೆದ ದೇಶ ಭಾರತ. ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಅನೇಕ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಪಡೆಯಲಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಾರ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ಸಾಧನೆ ಸಾಲದು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ನೆರವು ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕು ಕೂಡಾ ಬಲಿಷ್ಠ ದೇಶಗಳ ಕೈಗೊಂಬೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಅಂತರಿಕ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕು ಹಸ್ತಕ್ಷೇಪ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ.

ಆಮದು-ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ: ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವಸ್ಥಿತಿ

ಭಾರತವು ಭೌಗೋಳಿಕವಾಗಿ ಬಹಳ ಆಯಕಟ್ಟಿನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿದೆ. ದೇಶದ ಮೂರು ಬದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರವಿದೆ. ಇದು ವ್ಯಾಪಾರವೃದ್ಧಿಗೆ ವರಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದೆ.

ಅಶೋಕ ಭಾರತದ ಮಹಾನ್ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ. ಆತನ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ದೇಶಕ್ಕೆ ವಿದೇಶೀವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಬಂಧವಿತ್ತು. ಸಮುದ್ರ ಸಾರಿಗೆಗೆ ಬಹಳ ಮಹತ್ವವಿತ್ತು. ಚೋಳರು ಪ್ರಬಲ ನೌಕಾಪಡೆ ಹೊಂದಿದ್ದರಂತೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಚಿನ್ನವಿದೆಯೆಂದು ವಿದೇಶೀಯರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಚಿನ್ನಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದೇಶ ಅನೇಕ ದಾಳಿಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿತ್ತು.

ಯೂರೋಪಿನ ದೇಶಗಳು ಸಂಬಾರಜೀನಸುಗಳಿಗೆ ಭಾರತವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದವು. ಯೂರೋಪಿನಿಂದ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೆಂಟಿನೋಪಲ್ ಮೂಲಕ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸಂಚಾರಮಾರ್ಗವಿತ್ತು. ಹದಿನೈದನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೆಂಟಿನೋಪಲ್ ಪತನವಾಯಿತು. ಭಾರತಕ್ಕೂ ಯೂರೋಪಿಗೂ ಇದ್ದ ಸಂಬಂಧ ಕಡಿದುಹೋಯಿತು. ಯೂರೋಪಿನವರಿಗೆ ಸಂಬಾರ ಜೀನಸುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಬದುಕು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹೊಸಹಾದಿಗಳಿಗಾಗಿ ಹುಡುಕಾಟ ನಡೆಯಿತು. ಈ ಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಕೊಲಂಬಸ್ ಎಂಬುವವನು ಅಮೇರಿಕಾ ತಲುಪಿದ. ಆದರೆ ವಾಸ್ಕೋಡಗಾಮ ಎಂಬುವವನು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದಿಳಿದ. ಇದು ಭಾರತದ ಹಣೆಬರಹವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಘಟನೆ. ಮುಂದೆ ಭಾರತ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ವಸಾಹತು ಆಗಿಹೋಯಿತು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸರಕುಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದದ್ದು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸರಕು ಪ್ರಮಾಣ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಆದುದರಿಂದ ದೇಶದ ವ್ಯಾಪಾರಶಿಲ್ಪು ಲಾಭಕರವಾಗಿತ್ತು.

ವ್ಯಾಪಾರ ಶಿಲ್ಪು ಎಂದರೆ ಆಮದು ಬೆಲೆ ಮತ್ತು ರಫ್ತು ಬೆಲೆಗಳ ನಡುವಣ ವ್ಯತ್ಯಾಸ. ಆಮದು ಬೆಲೆ ರಫ್ತು ಬೆಲೆಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾದರೆ ವ್ಯಾಪಾರಶಿಲ್ಪು ನಷ್ಟದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ರಫ್ತು ಆಮದಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾದರೆ ವ್ಯಾಪಾರಶಿಲ್ಪು ಲಾಭದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಮದು ರಫ್ತು ಸಮಾನವಾದರೆ ಸಮತೋಲಿತ ವ್ಯಾಪಾರಶಿಲ್ಪು ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಭಾರತದ ವ್ಯಾಪಾರಶಿಲ್ಪು ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿತ್ತು.

ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ರಾಂತಿ ನಡೆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಭಾರತದ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಅಪಾರವಾದ ವಿದೇಶೀಬೇಡಿಕೆಯಿತ್ತು. ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ರಾಂತಿಯಿಂದಾಗಿ ಗಿರಣಿಗಳು ತಲೆಯೆತ್ತಿದವು. ಬ್ರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್‌ಚಾಲಿತ ಮಗ್ಗಗಳು ಕಾರ್ಯಾರಂಭ ಮಾಡಿದವು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಭಾರತದ ಬಟ್ಟೆಗೆ ಇದ್ದ ವಿದೇಶೀ ಬೇಡಿಕೆ ಕುಸಿಯಿತು.

ಭಾರತೀಯ ರೈಲ್ವೆಯ ಕಾರ್ಯರಂಭ ರಫ್ತನ್ನು ಪ್ರಭಾವಿತಗೊಳಿಸಿತು. ಸೂಯೆಜ್ ಕಾಲುವೆಯ ನಿರ್ಮಾಣ ರಫ್ತಿಗೆ ಹೊಸ ಆಯಾಮ ಒದಗಿಸಿತು.

ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕಂಡಿತು. ಬಟ್ಟೆಯ ಸ್ಥಾನ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಯಿತು. ಹತ್ತಿ, ಸೆಣಬು, ಅಕ್ಕಿ, ಗೋಧಿ, ಎಣ್ಣೆಬೀಜ, ಚಹಾ, ಕಾಫಿ, ಚರ್ಮ ಮುಖ್ಯವಾದ ರಫ್ತುಗಳಾದವು. ಕೈಗಾರಿಕೋತ್ಪನ್ನಗಳು ಮುಖ್ಯ ಆಮದುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಜರ್ಮನಿ, ಅಮೆರಿಕಾ, ರಶಿಯಾಗಳಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕೋತ್ಪನ್ನಗಳನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊದಲನೆಯ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಬಳಿಕ ಆಸ್ಟ್ರಿಯಾ, ಜರ್ಮನಿ ಮತ್ತು ಇಟಲಿಗಳೊಡನೆ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಬಂಧ ಕಡಿದುಹೋಯಿತು. ಎರಡನೇ ಮಹಾಯುದ್ಧ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅನುಭೋಗೀ ಸರಕುಗಳ ರಫ್ತು ಅಧಿಕವಾಯಿತು. ವ್ಯಾಪಾರಶಿಲ್ಪ ಆಗಲೂ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿಯೇ ಇತ್ತು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬಳಿಕ ವ್ಯಾಪಾರ ಸ್ಥಿತಿ

ಭಾರತ ಸಾವಿರದ ಒಂಭೈನೂರ ನಲವತ್ತೇಳರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಗಳಿಸಿತು. ಅರ್ಥವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆ ಬಳಿಕ ಅಗಾಧ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕಂಡಿತು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಆಮದನ್ನು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ರಫ್ತು ಅದೇ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ 'ಏರಿಕೆಯಾಗದೆ ಹೋಯಿತು'. ಆದುದರಿಂದ ವ್ಯಾಪಾರ ಶಿಲ್ಪ ನಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಇದರ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಸರಕಾರ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದೆ. ರಫ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು, ಆಮದನ್ನು ಕಡಿಮೆಗೊಳಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅನೇಕ ದ್ವಿಪಕ್ಷೀಯ ಒಪ್ಪಂದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವ್ಯಾಪಾರದ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಕುದುರಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಭಾರತದ ಆಮದು ವ್ಯಾಪಾರ

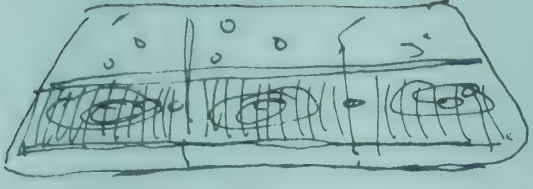
ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಬ್ರಿಟನ್ನಿನಿಂದ ಅತ್ಯಧಿಕ ಆಮದಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದನಂತರ ಈ ಚಿತ್ರಣ ಬದಲಾಯಿತು. ಬ್ರಿಟನ್ನಿನ ಸ್ಥಾನ ಅಮೆರಿಕಾದ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಲಭ್ಯವಾಯಿತು.

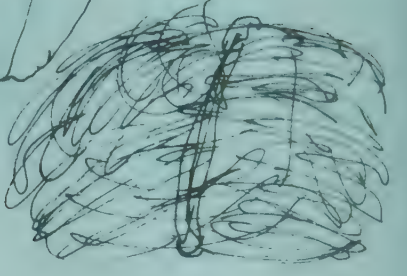
ಆರು ಖಂಡಗಳು

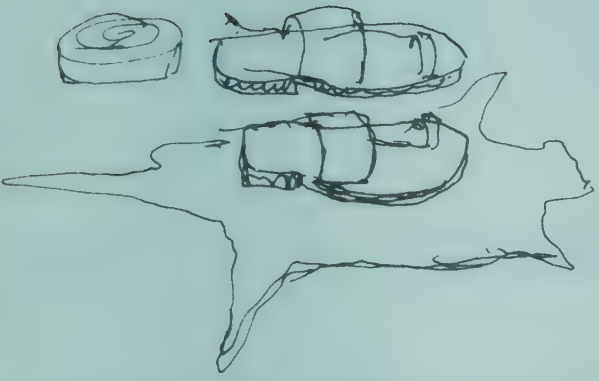
ದರಿ

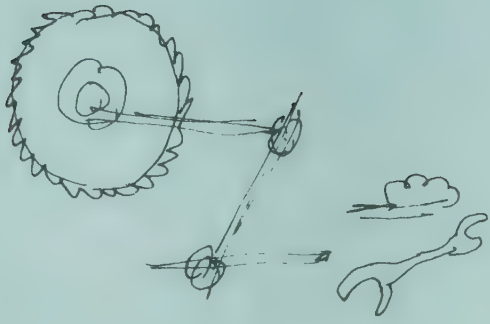
ರೇಷ್

ಪೆರಿಗಿನನಾಡು

ಚಮರಗಳ ಪಯಾರಿಕೆಗಳು

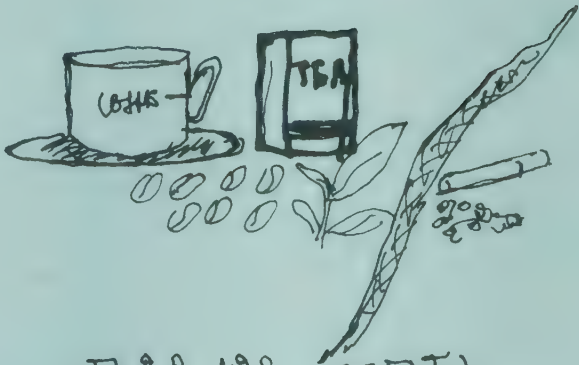
ಬಿಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸರಕುಗಳು

ಬೆಳಕುಗಳು

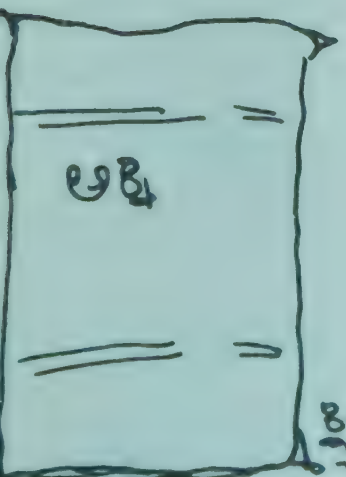
ಕರಕುಶಲ ವಸ್ತುಗಳು

ಕಪ್ಪಿ, ಟೀ, ಪೂಜಾಕು

ಕಬ್ಬಿಣ, ಕಬ್ಬಿಣದ

ಅಕ್ಕಿ

ಗೋಧಿ

ಮಾಂಸ

ಭಾರತದಿಂದ ರಫ್ತಾಗುವ ಪ್ರಮುಖ ಸರಕುಗಳು

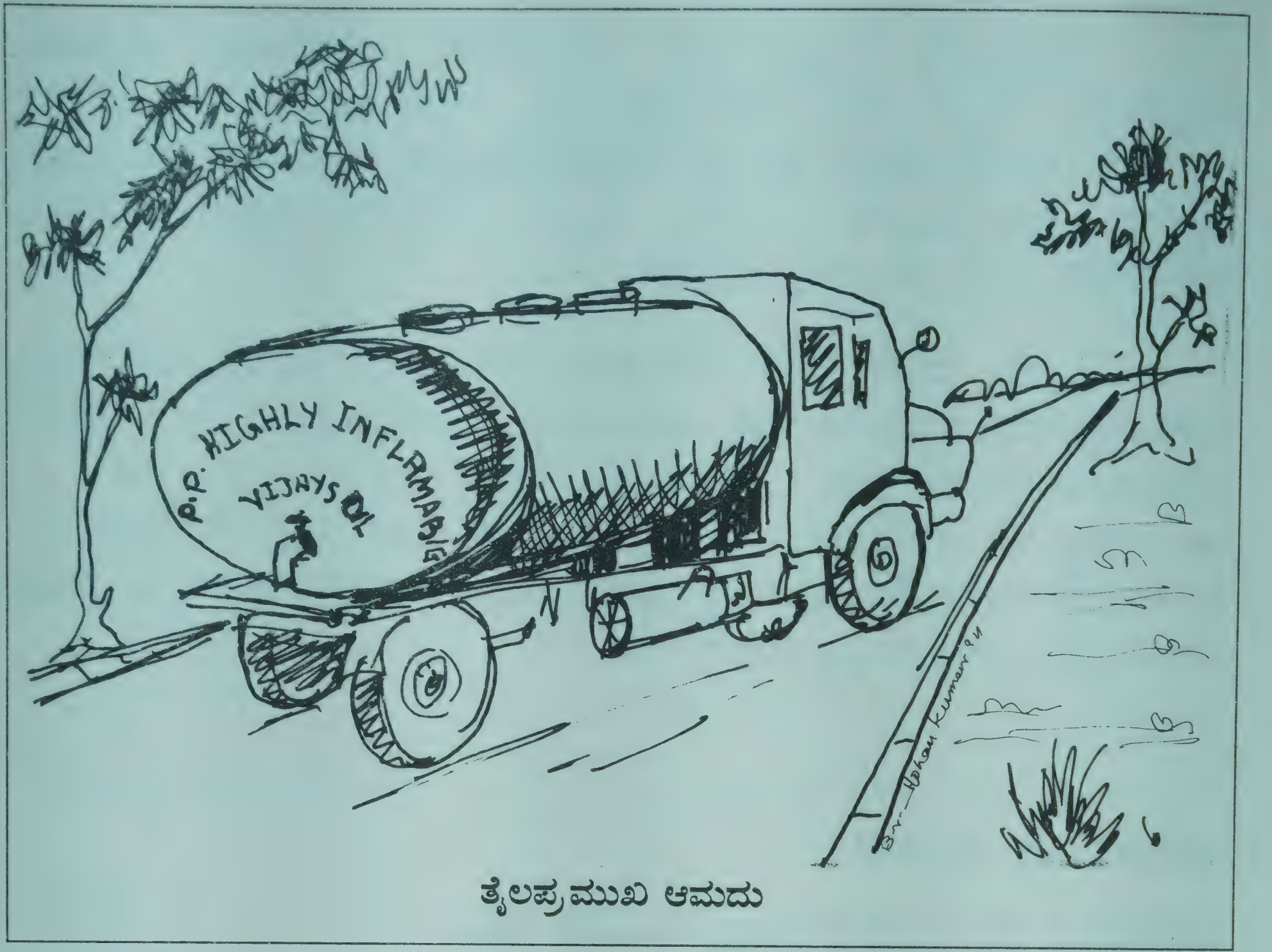
ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಆರು ಖಂಡಗಳಿವೆ. ಯುರೋಪು, ಏಷಿಯಾ, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ, ಆಫ್ರಿಕಾ, ಉತ್ತರ ಅಮೆರಿಕಾ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೆರಿಕಾ-ಇವೇ ಆ ಆರು ಖಂಡಗಳು. ಭಾರತ ಅತ್ಯಧಿಕ ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಯುರೋಪಿನಿಂದ. ಉಳಿದ ಸ್ಥಾನಗಳು ಅನುಕ್ರಮವಾಗಿ ಏಷಿಯಾ, ಉತ್ತರ ಅಮೆರಿಕಾ, ದಕ್ಷಿಣ ಅಮೆರಿಕಾ, ಆಸ್ಟ್ರೇಲಿಯಾ ಮತ್ತು ಆಫ್ರಿಕಾಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶವು ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುಖ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಹೀಗೆ ಪಟ್ಟಿಮಾಡಬಹುದು. ೧. ಎಣ್ಣೆ ಹಾಗೂ ಎಣ್ಣೆಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು ೨. ವಾಹನ ಮತ್ತು ಯಂತ್ರೋಪಕರಣಗಳು ೩. ಲೋಹಗಳು ಮತ್ತು ಹರಳು ಕಲ್ಲುಗಳು ೪. ರಾಸಾಯನಿಕಗಳು, ಔಷಧಿಗಳು, ಕಾಗದ ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಸಿದ್ಧ ಸರಕುಗಳು ೫. ರಸಗೊಬ್ಬರ ಹಾಗೂ ಸೆಣಬು, ಉಣ್ಣೆಯಂತಹ ಕೆಲವು ಕಚ್ಚಾಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ೬. ವಿವಿಧ ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಾದ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು.

ಭಾರತದ ರಫ್ತು ವ್ಯಾಪಾರ

ಭಾರತದಿಂದ ರಫ್ತಾಗುವ ಪ್ರಮುಖ ಸರಕುಗಳು ಇವು

- ೧) ಹತ್ತಿ, ರೇಷ್ಮೆ, ಉಣ್ಣೆ, ತೆಂಗಿನನಾರು, ಸೆಣಬು ಹಾಗೂ ಚರ್ಮಗಳ ತಯಾರಿಕೆಗಳು
- ೨) ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸರಕುಗಳು, ಔಷಧಿಗಳು, ಇತ್ಯಾದಿ
- ೩) ಕರಕುಶಲ ವಸ್ತುಗಳು
- ೪) ಕಾಫೀ, ಟೀ, ತಂಬಾಕುಗಳಂತಹ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳೆಗಳು
- ೫) ಕಬ್ಬಿಣ, ಕಲ್ಲಿದ್ದಲುಗಳಂತಹ ಖನಿಜ ಲೋಹಗಳು
- ೬) ಅಕ್ಕಿ, ಗೋಧಿಯಂತಹ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು
- ೭) ಸಾಗರೋತ್ಪನ್ನಗಳು ಹಾಗೂ ಮಾಂಸ

ತೈಲಪ್ರಮುಖ ಆಮದು

ವೇಗವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಆಮದು

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರ ಭಾರತದ ಆಮದು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದೇ ವೇಗದಲ್ಲಿ ರಫ್ತು ಏರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಮದು ವೇಗವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರಲು ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಗಳು ಇವು:

೧) ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕ್ರಮಗಳು: ೧೯೫೧ರಲ್ಲಿ ದೇಶ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿತು. ಎಲ್ಲಾ ರಂಗಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿತು. ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ಆಮದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲೇಬೇಕಾಯಿತು.

೨) ತೈಲ ಅಲಭ್ಯತೆ: ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ತೈಲ ದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ರಶಿಯಾದಿಂದ ನಾವು ತೈಲ ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ತೈಲದ

ಬೆಲೆ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಏರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ದೇಶದ ತೈಲಬಳಕೆ ಕೂಡಾ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಆಮದು ಮೌಲ್ಯ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ.

೩) ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಹೆಚ್ಚಳ: ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ಸೆಕೆಂಡಿಗೆ ಒಂದರಂತೆ ಮಗು ಜನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಜನಸಂಖ್ಯಾ ಸ್ಫೋಟ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳಿಗೆ, ಅವಶ್ಯಕ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಮಳೆ ಕೈಕೊಟ್ಟಾಗ ದೇಶದ ಆಹಾರಧಾನ್ಯ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

೪) ದೇಶದ ವಿಭಜನೆ: ೧೯೪೭ರಲ್ಲಿ ಭಾರತವನ್ನು ವಿಭಜಿಸಲಾಯಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದ ಪಾಲಾಯಿತು. ಸೆಣಬು ಬೆಳೆಯುವ ಪ್ರದೇಶ ಬಾಂಗ್ಲಾದೇಶದ ಪಾಲಾಯಿತು. ದೇಶ ಇವೆರಡು ಸರಕುಗಳನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು.

೫) ಕೃಷಿಯ ಆಧುನಿಕತೆ: ಎಪ್ಪತ್ತರರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯಾಯಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಆಧುನಿಕ ಕೃಷಿಯತ್ತ ಜನರ ಒಲವು ಹರಿಯಿತು. ರಸಗೊಬ್ಬರದ ಬೇಡಿಕೆ ಅಧಿಕವಾಯಿತು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುವ ರಸಗೊಬ್ಬರದ ಪ್ರಮಾಣ ಅತ್ಯಲ್ಪ. ಹಾಗಾಗಿ ರಸಗೊಬ್ಬರ ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ.

೬) ತಪ್ಪು ನೀತಿ: ನಮ್ಮ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳು ತಮ್ಮ ಗುರಿ ಈಡೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ವಿಫಲವಾಗಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ತಪ್ಪು ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಯೋಜನೆಗಳ ಸೋಲಿನಿಂದಾಗಿ ಆಮದು ಪ್ರಮಾಣ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ.

೭) ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಆಮದು: ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಕೊರತೆ ಇದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನವನ್ನು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇವೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಆಮದು ವೇಗವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ.

ರಫ್ತಿನ ನಿಧಾನ ಏರಿಕೆ

ಭಾರತದ ರಫ್ತು ಕೂಡಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ವೇಗ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣಗಳು ಇವು:

೧) ಮಿಗುತೆ ಇಲ್ಲ: ರಫ್ತು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ದೇಶದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಅನುಭೋಗಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿರಬೇಕು. ಆಗ ಮಿಗುತೆ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ರಫ್ತು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅನುಭೋಗ ಅಧಿಕವಾಗಿದೆ. ಜನಸಂಖ್ಯಾಸ್ಫೋಟ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಅಂತರಿಕ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಉತ್ಪಾದನೆ ಎಲ್ಲಾ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ರಫ್ತಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಿಗುತೆ ಇಲ್ಲವಾಗಿದೆ.

೨) ಅನಿಶ್ಚಿತ ಕೃಷಿ: ಭಾರತದ ರಫ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು ಕೃಷಿಯಾಧಾರಿತ ಉತ್ಪನ್ನಗಳು. ದೇಶದ ಕೃಷಿಯು ಮಳೆಯೊಡನಾಡುವ ಜೂಜಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನದಲ್ಲಿ ಏರಿಳಿತಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಫ್ತಿನಲ್ಲೂ ಏರಿಳಿತಗಳಾಗುತ್ತವೆ.

೩) ಪೈಪೋಟಿ: ಹಿಂದುಳಿದ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯೇ ಪ್ರಧಾನ ಕಸುಬಾಗಿದೆ. ಇವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೃಷಿ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ರಫ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಭಾರತ ಇವುಗಳೊಡನೆ ರಫ್ತುರಂಗದಲ್ಲಿ ಪೈಪೋಟಿ ನಡೆಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದು ರಫ್ತು ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದೆ.

೪) ಕಡಿಮೆ ಉತ್ಪಾದನೆ: ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸರಕುಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ ಕಡಿಮೆ. ವಿದ್ಯುತ್ತಿನ ಕೊರತೆ, ಬಂಡವಾಳದ ಅಲಭ್ಯತೆ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಹಿಂಬೀಳಿಕೆ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಹಾಗಾಗಿ ರಫ್ತು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

೫) ಕಡಿಮೆ ಗುಣಮಟ್ಟ: ಭಾರತ ಉತ್ಪಾದಿಸುವ ಸರಕುಗಳ ಗುಣಮಟ್ಟ ಕಡಿಮೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೇಡಿಕೆ ಕಡಿಮೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ರಫ್ತುಮಾಡಲು ವೈವಿಧ್ಯ ಸರಕುಗಳು ದೇಶದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ರಫ್ತು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

೬) ಅಧಿಕ ಬೆಲೆ: ಭಾರತದ ಸರಕುಗಳ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿ. ಉತ್ಪಾದನಾ ವೆಚ್ಚ ಅಧಿಕವಾಗಿರುವುದು ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಹಾಗಾಗಿ ವಿಶ್ವಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಪರ್ಧಾಶಕ್ತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

ಇವೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ರಫ್ತಿನ ಹೆಚ್ಚಳ ಆಶಾದಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಆಮದು ಮಾತ್ರ ಪ್ರಚಂಡ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಪಾವತಿಶೇಷ ಸಮಸ್ಯೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ.

ಪಾವತಿಶೇಷ ಸಮಸ್ಯೆ

ನಾವು ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಹಣಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಆಮದು ಮೌಲ್ಯವೆಂದು ಹೆಸರು. ರಫ್ತು ಮಾಡಿದಾಗ ಹಣ ಪಡೆಯುತ್ತೇವೆ. ಇದಕ್ಕೆ

ರಫ್ತುಮೌಲ್ಯವೆಂದು ಹೆಸರು. ಪಾವತಿಶೇಷವು ಆಮದು ಮತ್ತು ರಫ್ತುಮೌಲ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಒಂದು ದಾಖಲೆಯಾಗಿದೆ. ರಫ್ತುಮೌಲ್ಯ ಆಮದುಮೌಲ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದರೆ ಪಾವತಿಶೇಷ ಮಿಗುತೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆಮದುಮೌಲ್ಯ ರಫ್ತುಮೌಲ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ಪಾವತಿಶೇಷ ಕೊರತೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳು ೧೯೫೦-೫೧ರಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾದವು. ಆ ಬಳಿಕ ೧೯೯೦-೯೧ರವರೆಗೂ ಪಾವತಿಶೇಷ ಕೊರತೆ ಅಗಾಧ ಏರಿಕೆ ಕಂಡಿದೆ. ಸಾವಿರದ ಒಂಭೈನೂರ ತೊಂಬತ್ತೊಂದರಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯಿಯ ಮೌಲ್ಯಚ್ಛೇದನವಾಯಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ರಫ್ತಿನಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯ ಏರಿಕೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಆಮದು ರಫ್ತಿನ ಅಂತರ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಆದರೂ ಪಾವತಿಶೇಷ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗಿಲ್ಲ.

ಪಾವತಿಶೇಷ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿವಾರಣೆಯನ್ನು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

೧) ಕೊರತೆ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ ಅಥವಾ ವಿದೇಶೀ ಸಾಲವನ್ನು ಬಳಸುವುದು.

೨) ಹಳೆಯ ಮಿಗುತೆಯನ್ನು ಇದೇ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು.

ಆದರೆ ಭಾರತದ ಪಾವತಿಶೇಷ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಗೆಹರಿಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ:

೧) ಕೊರತೆ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ

೨) ದೇಶದ ಬಳಿ ಹಳೆಯ ಮಿಗುತೆ ಉಳಿದಿಲ್ಲ

೩) ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಚಿನ್ನ ಬೆಳ್ಳಿ ಸಂಗ್ರಹ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ

೪) ವಿದೇಶೀ ಸಾಲ ಸಾಕಷ್ಟು ಎತ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಮತ್ತೆ ಸಾಲ ಎತ್ತುವಂತಿಲ್ಲ.

ಆದುದರಿಂದ ಭಾರತ ರಫ್ತು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರಕಾರ ಕೆಲವು ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಇರಿಸಿದೆ.

ಪಾವತಿಶೇಷ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಕೈಗೊಂಡ ಕ್ರಮಗಳು

೧) ರಫ್ತಿನ ಉತ್ತೇಜನಕ್ಕಾಗಿ ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

- ೨) ಆಮದು ಪರ್ಯಾಯತೆ: ಆಮದನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಆಮದು ಸರಕುಗಳನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲೇ ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯಂತ್ರೋಪಕರಣ, ರಾಸಾಯನಿಕಗಳು, ತೈಲ, ರಸಗೊಬ್ಬರ, ಲಘು ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಸರಕುಗಳನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲೇ ಉತ್ಪಾದಿಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.
- ೩) ವಿದೇಶೀ ವಿನಿಮಯ ಹತೋಟಿ: ವಿದೇಶೀ ವಿನಿಮಯವೆಂದರೆ ವಿದೇಶೀ ಹಣ. ಆಮದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ವಿದೇಶೀ ಹಣದ ರೂಪದಲ್ಲೇ ನೀಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಆಮದು ಯಾವಾಗಲೂ ರಫ್ತಿನಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಮಗೆ ತುಂಬಾ ವಿದೇಶೀ ವಿನಿಮಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ವಿದೇಶೀ ವಿನಿಮಯ ಸಮಸ್ಯೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ವಿದೇಶೀ ವಿನಿಮಯ ಗಳಿಕೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.
- ೪) ಅನಿವಾಸಿಗಳ ಹೂಡಿಕೆ: ಪ್ರಪಂಚದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರನ್ನು ಅನಿವಾಸಿ ಭಾರತೀಯರೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವಿದೆ. ಇವರು ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುವಂತೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲವು ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಇವರು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರರಷ್ಟು ಪಾಲು ಬಂಡವಾಳ ಹೊಂದಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅನಿವಾಸಿಗಳ ಹೂಡಿಕೆಗೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಮತ್ತು ತೆರಿಗೆಯ ವಿನಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.
- ೫) ವಿದೇಶೀ ಸಾಲ: ಪಾವತಿಶೇಷ ಸಮಸ್ಯೆ ನಿವಾರಣೆಗೆ ವಿದೇಶೀ ಸಾಲ ಎತ್ತಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಶ್ವವಿತ್ತನಿಧಿ, ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕು, ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ, ಏಶಿಯಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಸ್ಥೆ ಮುಂತಾದವುಗಳಿಂದ ಸಾಲ ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅಮೆರಿಕಾ, ಜರ್ಮನಿ, ಜಪಾನ್, ಕೆನಡಾ, ರಶಿಯಾ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳಿಂದಲೂ ಸಾಲ ಪಡೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ.
- ೬) ದಾಸ್ತಾನು ಬಳಕೆ: ಭಾರತಕ್ಕೆ ಲಂಡನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಟರ್ಲಿಂಗ್ ಸಂಗ್ರಹವಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿನ್ನ-ಬೆಳ್ಳಿ ಸಂಗ್ರಹವೂ ಇದೆ. ತೀರಾ ಅಗತ್ಯವೆನಿಸಿದಾಗ ಇವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

- ೭) ರೂಪಾಯಿ ಅಪಮೌಲ್ಯ: ರೂಪಾಯಿಯ ಬೆಲೆ ಇಳಿಸುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ರಮ. ಅಪಮೌಲ್ಯದಿಂದಾಗಿ ವಿದೇಶೀಯರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸರಕುಗಳು ಅಗ್ಗದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಇದು ರಫ್ತಿನ ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ರಫ್ತು ಹೆಚ್ಚಳದ ಕ್ರಮಗಳು

ಭಾರತವು ರಫ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಕೆಲವು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುವುಗಳು ಇವು:

ಸುಂಕ ರಿಯಾಯಿತಿ: ದೇಶದಿಂದ ನಿರ್ಯಾತವಾಗುವ ಬಹುತೇಕ ಸರಕುಗಳಿಗೆ ಸುಂಕ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವಕ್ಕೆ ಸುಂಕ ರಿಯಾಯಿತಿ ತೋರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಸುಂಕ ರಿಯಾಯಿತಿಯಿಂದ ಬೆಲೆಗಳು ಇಳಿಯುತ್ತವೆ. ರಫ್ತು ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸಾಗಾಟ ಸೌಲಭ್ಯ: ರಫ್ತು ಸರಕುಗಳ ಸಾಗಾಟದ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ರೈಲು ಮತ್ತು ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸೌಲಭ್ಯ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸೌಲಭ್ಯವು ರಿಯಾಯಿತಿ ರೂಪದಲ್ಲಿದೆ. ತುರ್ತುಸೇವೆ ಮತ್ತು ಸಾಗಾಟ ದರದಲ್ಲಿ ರಿಯಾಯಿತಿ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಸುಂಕ ಮರುಪಾವತಿ: ಆಮದಾಗುವ ಸರಕುಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಬಳಸಬಹುದಾದ ಸರಕುಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಕಚ್ಚಾ ಸರಕುಗಳ ಮೇಲೆ ಆಮದು ಸುಂಕ ವಿಧಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸುಂಕವನ್ನು ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಇದು ಉತ್ಪಾದನಾ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸರಕುಗಳ ಬೆಲೆ ಇಳಿಸಿ ರಫ್ತನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ರಚನೆ: ರಫ್ತುಗಳ ಹೆಚ್ಚಳದ ಬಗೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ, ಸಂಶೋಧನೆ ಹಾಗೂ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ಕೆಲವು ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಹಣಕಾಸು ಸೌಲಭ್ಯ: ರಫ್ತು ಉತ್ತೇಜನಕ್ಕಾಗಿ ಆಮದು - ರಫ್ತು ಬ್ಯಾಂಕನ ೨ ರ ಚಿಸ ಲಾಗಿ ಇದು ವಿದೇಶೀ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಹಣಕಾಸು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ೧೯೫೭ರಲ್ಲಿ ರಫ್ತು ಗಂಡಾಂತರಗಳ ವಿಮಾನಿಗಮದ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಮಾ ಕಂಪೆನಿಗಳು ಭರಿಸದ ನಷ್ಟವನ್ನು ತುಂಬುತ್ತವೆ.

ಇತರ ಕ್ರಮಗಳು: ರಫ್ತು ಹೆಚ್ಚಳದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತಜ್ಞರ ನಿಯೋಗಗಳನ್ನು ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅನೇಕ ದೇಶಗಳೊಡನೆ ದ್ವಿಪಕ್ಷೀಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಒಪ್ಪಂದಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ೧೯೬೩ರಲ್ಲಿ ರಫ್ತುಕಾಯಿದೆ ಜಾರಿಗೊಂಡಿದೆ. ಇದು ರಫ್ತು ಸರಕುಗಳ ಗುಣನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತದೆ. ಉಸ್ತುವಾರಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಪೂರ್ಣಾಧಿಕಾರ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಗುಣನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಡ್ಡಾಯ ವರ್ಗೀಕರಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಜಾರಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ರಫ್ತು ಹೆಚ್ಚಳಕ್ಕಾಗಿ ೧೯೯೧ ರಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿಯನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ರೂಪಾಯಿಯ ಬೆಲೆ ಇಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಕ್ರಮಗಳಿಂದ ರಫ್ತು ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿದೆ.

ಪರಿಸಮಾಪ್ತಿ

ಮಿತಿ ಮೀರಿರುವ ಭಾರತದ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ

ತೊಂಬತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ಬದಲಾಗಿದೆ. ನಿರ್ಬಂಧರಹಿತ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಶಸ್ತ್ಯ. ಬದಲಾದ ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಭಾರತವೂ

ಬದಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ೧೯೯೧ರಲ್ಲಿ ಭಾರತ ವ್ಯಾಪಾರ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಉದಾರೀಕರಣ ಮತ್ತು ಜಾಗತೀಕರಣ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ನೀತಿಗಳಾಗಿವೆ.

ಬದಲಾದ ನೀತಿಯು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನಕರವೆಂದು ನಂಬಲಾಗಿದೆ. ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಆರಂಭಿಕ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಆಮದು ಅಧಿಕವಾಗುವುದು ಸಹಜ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ಆಮದನ್ನು ರಫ್ತಿನೊಡನೆ ಜೋಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ರಫ್ತು ಅಧಿಕವಾಗಲೇಬೇಕು. ಆಮದಿಗಿಂತ ನಿರ್ಯಾತ ಅಧಿಕವಾಗುವ ಸುದಿನಕ್ಕಾಗಿ ದೇಶ ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದೆ.

ಭಾರತದ ಆಮದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲೇಬೇಕು. ರಫ್ತು ಹೆಚ್ಚಲೇಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಒಂದಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳು ಇವು:

೧) ವಿದೇಶೀ ಸರಕುಗಳ ಮೋಹ ಬಿಡಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಗಾಂಧೀಜಿ ಸ್ವದೇಶೀ ಚಳವಳಿಯೊಂದನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ಈಗ ನಾವು 'ಕಡ್ಡಾಯ ಸ್ವದೇಶಿ' ಎಂಬ ಚಳವಳಿ ಆರಂಭಿಸಬೇಕು. ದೇಶದ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಬಳಸಬೇಕು.

೨) ದೇಶದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಕಠಿಣ ದುಡಿಮೆ ಅಗತ್ಯ. ಕಠಿಣ ಪರಿಶ್ರಮದ ಹೊರತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಅಸಾಧ್ಯ.

೩) ತೈಲ ಬಳಕೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಆಮದು ಮೌಲ್ಯ ಅಧಿಕವಾಗಲು ತೈಲೋತ್ಪನ್ನಗಳೇ ಕಾರಣ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪೆಟ್ರೋಲು, ಡೀಸೆಲ್, ಸೀಮೆಎಣ್ಣೆ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಮಿತಬಳಕೆ ಮಾಡಬೇಕು.

೪) ಸರಕಾರ ಮಿತವ್ಯಯ ಮಾಡಬೇಕು. ತೈಲೋತ್ಪನ್ನಗಳ ಅಪವ್ಯಯಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಶಾಸಕರು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಪದೇಪದೇ ದೆಹಲಿಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅನಗತ್ಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜಾತಿ ಸಭೆಗಳಿಗೆ, ಮದುವೆಗಳಿಗೆ, ಶವಸಂಸ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸರಕಾರೀ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಹಾಜರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ತೈಲದ ದುರ್ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ವಿದೇಶೀ ವಿನಿಮಯ ಪೋಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯ
ಅಪವ್ಯಯವನ್ನು ಜನರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಬೇಕು.

೫) ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ನಿಯಂತ್ರಿಸಬೇಕು. ಜನ
ಹೆಚ್ಚಾದಷ್ಟೂ ಅನುಭೋಗ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಆಮದು
ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೊಂದೇ ಮಗು
ಕಡ್ಡಾಯ ನೀತಿಯಾಗಬೇಕು. ಅರ್ಹದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯ
ಕುಟುಂಬಯೋಜನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕು.

ಈ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲೇಬೇಕು. ಜನರಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರ ಮೂಡಿದಾಗ
ಮಾತ್ರ ಇದು ಸಾಧ್ಯ. ಈ ಕ್ರಮಗಳು ಜಾರಿಗೊಂಡಾಗ ಆಮದು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ.
ರಫ್ತು ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತ ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಬಲಾಢ್ಯ
ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಲು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೈಜೋಡಿಸಬೇಕು.

ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ನವಸಾಕ್ಷರರಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಿಂದ ಪದವಿ ಮಟ್ಟದವರೆಗೆ ಉತ್ತಮ ಹಾಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ 'ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ರಚನಾ ವಿಭಾಗ'ವನ್ನು ತೆರೆದಿದೆ. ಇದರ ಮೊದಲ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿ ನವಸಾಕ್ಷರರಿಗಾಗಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ಲೋಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ. ನವಸಾಕ್ಷರರಿಗಾಗಿ ಪುಸ್ತಕ ಬರೆಯುವ ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅವರು ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಂತಸದಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ಕೂಡಲೇ ನಾಡಿನ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಲೇಖಕರನ್ನು, ಭಾಷಾತಜ್ಞರನ್ನು, ಶಿಕ್ಷಣತಜ್ಞರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿ, ಅವರೆಲ್ಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಸಲಹೆ, ಸಹಕಾರಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖವಾಯಿತು. ಪುಸ್ತಕಗಳ ವಸ್ತು, ಭಾಷೆ, ಮುದ್ರಣ ವಿನ್ಯಾಸ, ಚಿತ್ರಗಳ ಮಹತ್ವ, ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಗುಣಮಟ್ಟ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಸಮಿತಿಯು ಅನೇಕ ಸಲ ಚರ್ಚಿಸಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಗೊಳಿಸಲು ಸೂಚಿಸಿತು.

ನವಸಾಕ್ಷರರಿಗಾಗಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ದೇಶದ ಇತರ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಕಟವಾಗಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ, ಅವುಗಳ ಮಾದರಿ, ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಭಾಷಾತಜ್ಞರಿಂದ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಯಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅನುಭವಿ ಕ್ಷೇತ್ರಸಹಾಯಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಕಮ್ಮಟಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ, ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿ ತಯಾರಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಅವರನ್ನು ರಾಜ್ಯದಾದ್ಯಂತ ಆಯ್ದ ಜಿಲ್ಲೆ, ತಾಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಈ ಆಂದೋಲನದಲ್ಲಿ ಕಲಿತವರಿಂದ ಮತ್ತು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವವರಿಂದ ಅದರ ಗುಣದೋಷಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ, ಅನಂತರ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಗಣಕಯಂತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಯಿತು; ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಕ್ಷೇತ್ರ ಸಹಾಯಕರು ನೀಡಿದ್ದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ನಂತರ ನವಸಾಕ್ಷರರ ಅಪೇಕ್ಷೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವಿಷಯದ ಆದ್ಯತೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಪುಸ್ತಕ ರಚನೆಗೆ ತೊಡಗಲಾಯಿತು; ಪ್ರಖ್ಯಾತ ಲೇಖಕರು ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರ ಜೊತೆ ಚರ್ಚಿಸಿ ತಮ್ಮ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ಅಂತಿಮ ರೂಪ ಕೊಟ್ಟರು. ಕಲಾವಿದರು ವಿಷಯಗಳಿಗೊಪ್ಪುವ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ಸಿದ್ಧಗೊಂಡ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ನವಸಾಕ್ಷರರ ಬಳಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಅವರ ಮುಂದೆ ಪರಿಸಿ ನಂತರ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ, ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಯನ್ನು ಅಂತಿಮಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು.

ನಮ್ಮ ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಸಮುದಾಯ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರೇ ಹೊರತು ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಲ್ಲ. ನೃಪತುಂಗ ಹೇಳುವಂತೆ ಅವರು "ಚದುರರ್ ನಿಜದಿಂ ಕುರಿತೋದದೆಯುಂ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಯೋಗ ಪರಿಣತ ಮತಿಗಳ್". ಅನುಭವದಲ್ಲಿ, ವಿವೇಕದಲ್ಲಿ, ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ, ತಿಳುವಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಜನ ಚದುರರು. ಹೀಗೆಂದು ಅವರನ್ನು ಅಕ್ಷರದಲಿತರನ್ನಾಗಿಯೂ ಉಳಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರ ಕಲಿಯುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿದೆ. ಕಲಿಸುವ ಹೊಣೆ ಸರ್ಕಾರಗಳ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಮೇಲಿದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಸಾಕ್ಷರತಾ ಆಂದೋಲನ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಅಕ್ಷರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಂದೋಲನದಲ್ಲಿ ಕಲಿತವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಲಿಯುವವರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಗುಣಮಟ್ಟದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಕಲಿತವರು ಮರೆಯದಂತೆ, ಕಲಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವಂತೆ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಲ್ಲರ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ನಾಡಿನ ಹಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ನಡೆಸಿದ ಒಂದು ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದ ಫಲವಾಗಿ ಈ ಪುಸ್ತಕ ರೂಪತಾಳಿದೆ. ನವಸಾಕ್ಷರರು ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಕಾರಣರಾಗಿರುವ ಉನ್ನತ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ಹಾಗೂ ಸಂಪಾದಕ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ, ಲೇಖಕರಿಗೆ, ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಪಾಲ್ಗೊಂಡವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾದ ವಂದನೆಗಳು. ನಮ್ಮ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ಇಂತಹ ಒಂದು ಗುರುತರವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಲೋಕಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಲೂಕೋಸ್ ವಲ್ಲತ್ತರೈ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಓದುಗರು ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ರಚನೆಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ
ಕುಲಪತಿಗಳು
